Sfânta muceniţă Agripina Romana († 258)

(s.v. 23 iunie / s.n. 06 iulie)

Materiale despre Sfânta muceniţă Agripina:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Agripina-(%E2%80%A0-258)-(23-iun)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Agripina

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Agripina

****

Această Sfântă Agripina era născută şi crescută în vestita cetate a Romei. Şi de mică da miros inimilor credincioşilor ca un trandafir într-o grădină şi gonea stricăciunea patimilor, pentru că împodobindu-şi sufletul cu fecioria şi cu bărbăţia şi făcându-se mireasa lui Dumnezeu, a alergat cu îndrăznire şi cu vitejie la mu-

cenicie, dându-se pe sine la multe chinuri pentru iubirea şi dragostea lui Hristos, Mirele său.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3
În această lună (iunie), ziua a douăzeci și treia - Sfânta muceniță Agripina (Minei) 6
Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Agripina († 258) 16
Imnografie 25
Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfintei muceniţe Agripina 27
Sfânta muceniță Agripina - drumul spre sfințenie 29
Sinaxar - Pomenirea Sfintei muceniţe Agripina Romana 30
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta fecioară Agripina 32
Pr. Eugeniu Rogoti - Sinaxar - Sfânta muceniţă Agripina 33
Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfânta muceniță Agripina; Sfântul mucenic Aristocleu, preotul 34
Proloage - Pomenirea Sfintei muceniţe Agripina (sec. III) 36
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei muceniţe Agripina 43
Cântare de laudă la Sfânta Agripina 44
Agrippina de Mineo 46
Icoane 54

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

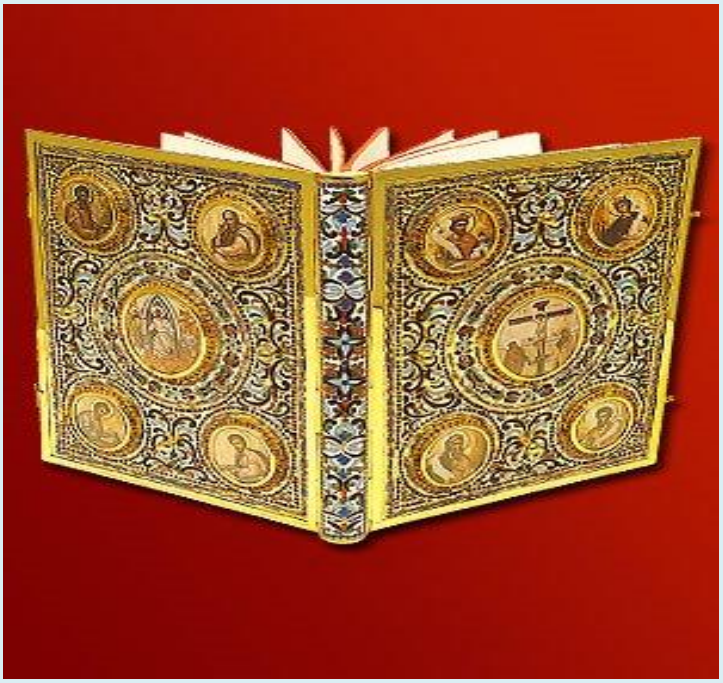

Ev. Matei 15, 21-28

21.Şi ieşind de acolo, a plecat Iisus în părţile Tirului şi ale Sidonului.
22.Şi iată o femeie cananeiancă, din acele ţinuturi, ieşind striga, zicând: Miluieşte-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon.

23.El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt şi apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Slobozeşte-o, că strigă în urma noastră.
24.Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel.
25.Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă.
26.El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor şi s-o arunci câinilor.
27.Dar ea a zis: Da, Doamne, dar şi câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor.
28.Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credinţa ta; fie ţie după cum voieşti. Şi s-a tămăduit fiica ei în ceasul acela.

Apostol

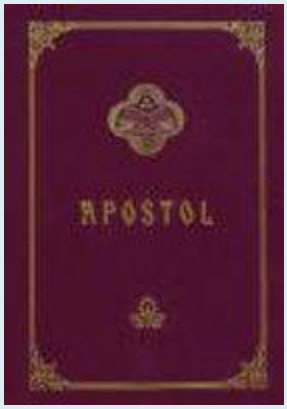

Epistola către Galateni a Sfântului apostol Pavel

Ap. Galateni 3, 23-29; 4, 1-5

23.Iar înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi sub Lege, fiind închişi pentru credinţa care avea să se descopere.
24.Astfel că Legea ne-a fost călăuză spre Hristos, pentru ca să ne îndreptăm din credinţă.
25.Iar dacă a venit credinţa, nu mai suntem sub călăuză.
26.Căci toţi sunteţi fii ai lui Dumnezeu prin credinţa în Hristos Iisus.
27.Căci, câţi în Hristos v-aţi botezat, în Hristos v-aţi îmbrăcat.
28.Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească şi parte femeiască, pentru că voi toţi una sunteţi în Hristos Iisus.
29.Iar dacă voi sunteţi ai lui Hristos, sunteţi deci urmaşii lui Avraam, moştenitori după făgăduinţă.

1.Zic însă: Câtă vreme moştenitorul este copil, nu se deosebeşte cu nimic de rob, deşi este stăpân peste toate;
2.Ci este sub epitropi şi iconomi, până la vremea rânduită de tatăl său.
3.Tot aşa şi noi, când eram copii, eram robi înţelesurilor celor slabe ale lumii;
4.Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu, a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege,
5.Ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea.

În această lună (iunie), ziua a douăzeci și treia - Sfânta muceniță Agripina (Minei)

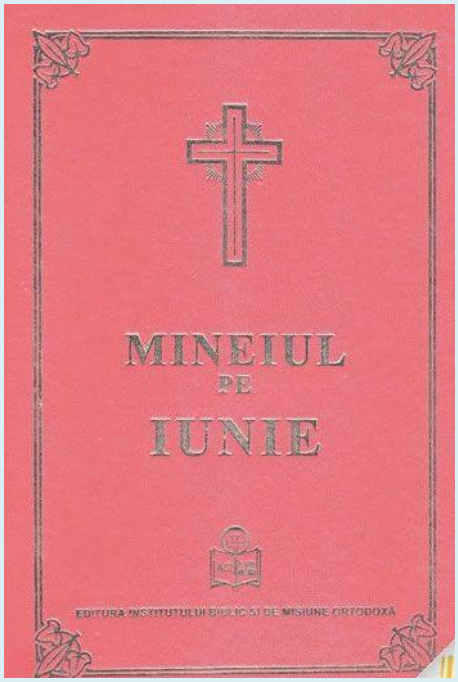

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., **Stihirile**, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Pe tine Agripino mult chinuită, Roma te pune înainte, ca grădina pe trandafirul cel cu bun miros bine mirosind cugetul credincioșilor cu mirosurile bunătăților, izgonind prin dar, mirosul cel rău al patimilor, podoaba muceniţelor și lauda fecioarelor, noianul minunilor.

Pe tine ceea ce ai pătimit în Roma, Hristos Dumnezeul nostru, ca o avuție de mult preț te-a dat Siciliei, unde ajungând, pururea pomenită muceniță, ai izgonit cu sosirea ta, mulțimea cea rea a dracilor. Pentru aceasta te fericim, și prăznuim astăzi sfântă pătimirea ta, Agripino mult-pătimitoare.

Vassa și Paula, din poruncile Celui ce pe umeri poartă toate, te-au purtat schimbând locuri și mări prea îndelungate, muceniță Agripino, care prin darul cel dumnezeiesc săvârşeai minuni înfricoșate și te-ai odihnit în locul care Dumnezeu a gătit, făcându-te odihnă celor osteniți, prea lăudată muceniță.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Pe tine palatul cel curat al Împăratului te rog, mult lăudată, curăţeşte mintea mea cea întinată cu tot felul de păcate, și o fă lăcaș înfrumuseţat Treimii, Dumnezeirii Celei Preaînalte, ca să măresc puterea ta, și mila cea nemăsurată, fiind mântuit eu netrebnicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei

Dacă te-a văzut pe tine Iubitorule de oameni înălțat pe Cruce, ceea ce Te-a născut strigând, zicea: Cum suferi patimă de bunăvoie, cela ce ai strălucit din pântecele meu fără de patimă, ca un Atotţiitor, și ai dezlegat de la osândire firea oamenilor cea osândită ? Laud acum Fiul meu, pogorârea Ta fără de măsură.

Tropar, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Agripina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

La Utrenie

Canoanele amândouă din Octoih și al sfintei pe 4.

Canonul Sfintei

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duh şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maice şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi arăta minunile ei, bucurându-mă.

Cu lumina darului, care ți-a strălucit ție de sus, gonește negura necunoștinței mele, și-mi dă cu rugăciunile tale dar, ca să-ți laud minunile tale, muceniță Agripina.

Cu adevărat mai luminat decât soarele ai răsărit la întărirea Bisericii lui Hristos, și cu razele nevoinţelor și ale minunilor tale, muceniţă, ai luminat marginile lumii.

Dorind pe Dătătorul de viață, Mire, ca pe un nemuritor, i-ai adus Lui nevoința ca niște semne de logodnă, și ai luat în locul acelora Împărăţia Cerurilor, și cununa nestricată, muceniţă pururea pomenită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ocârmuindu-te de mâna Stăpânului tău, ai plutit pe marea cea nestatornică a păgânătății, cinstită Agripina, și ai sosit la limanul luminării celei de sus, de Dumnezeu fericită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fecioară prea curată, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și l-ai ținut pe El în dumnezeieștile tale brațe, risipește norul sufletului meu, și-l luminează pe el, ca să te cinstesc pe tine, cea cu nume de Doamnă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Arcul celor puternici...

Fiind bătută cu toiege, te bucurai, sfărâmând cu dânsele oasele necredinței, și strigând: Nimica nu mă va despărți de dragostea Ta, Hristoase.

Ca să scoți la iveală goliciunea vrăjmașilor, te-ai golit de haine muceniţă; pentru aceea ţi-a dat ție, Hristos podoaba nestricăciunii.

Gura ceea ce grăia fărădelege asupra ta, muceniţă a lui Hristos, prea cu dreptate s-a astupat, propovăduind tu slăvirile Mântuitorului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întinzându-ţi trupul pe pământ slujbașul păgânătăţii, în zadar s-a ostenit; că tu aveai gândul tău întins către Stăpânul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Graiul Isaiei cel evlavios s-a plinit cu adevărat, că Fecioara a născut întrupat pe Dătătorul de viață și Mântuitorul sufletelor noastre.

Irmos: Arcul celor puternici a slăbit şi cei neputincioşi s-au încins cu putere pentru aceasta s-a întărit întru Domnul inima mea.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Iubind pe Hristos cel prea frumos, și înfrumusețându-ți sufletul cu fecioria prin tot felul de osteneli și de nevoi, te-ai logodit cu El ca o fecioară și muceniță. Pentru aceea te-ai învrednicit cereștilor cămări celor de Mire, rugându-te Lui pentru noi, care te cinstim cinstită, prea fericită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevoință să alergăm noi păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sârguieşte, că pierim de mulţimea păcatelor, nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine una nădejde te-am câștigat.

A Crucii, a Născătoarei

Ceea ce Te-a născut pe Tine Hristoase cu trup, în vremile cele mai de pe urmă, pe Cel născut din Tatăl cel fără de început, văzându-Te spânzurat pe Cruce, striga: Vai mie prea iubite Iisuse! Cum Te răstignești de bunăvoie acum de oamenii cei fărădelege, Fiule, cela ce ești slăvit de îngeri ca un Dumnezeu; Te laud pe Tine îndelung-răbdătorule.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade în slavă, pe scaunul Dumnezeirii, nor uşor, a venit Iisus cel mai presus de Dumnezeire prin palmă curată şi a izbăvit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale.

Cel ce face voia celor ce se tem de Dânsul, prin îngeri te-a dezlegat din legături și din chinuri pe tine, care ai risipit toată necredința, cu legătura dragostei lui Hristos Mirelui tău, muceniță Agripina.

Omorându-te pentru dragostea Celui ce a omorât toată puterea morții, izvorăști dar pururea viețuitor, tămăduind pe cei omorâți de patimi, Agripina, ceea ce ești podoaba mucenicilor lui Hristos.

Cu dragostea Mirelui tău întrecând toată pofta trupului, cu tărie sufereai durerile, când te bătea, strigând: Nu mă va despărți pe mine de dragostea Ta Hristoase, întinderea muncilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cine va spune bărbăția fericitei însoțiri, a Vassei adică, și a Agripinei celei înțelepte, care pentru dragostea Treimii, foarte s-au chinuit, prin care au arătat neputincioasă tăria idolilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Împărăteasa Fecioară, fiind înfrumuseţată cu podoabă aurită, stă acum înaintea Fiului ei Împăratului, ceea ce fără asemănare întrece pe îngerii, care strigă: Slavă puterii Tale, Hristoase.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Sălășluindu-se în lăcașul tău Lumina cea neapusă, te arăta pe tine, că trimite-ai în noapte ca ziua lumina minunilor, către cei ce priveau.

Mielușeaua cea nespurcată, umblând pe urmele Păstorului dumnezeiește, s-a adus la Dânsul ca o jertfă curată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Având minte plină de lumina proorociei, s-a învrednicit Vassa cea pururea pomenită, a spune mai-nainte cele viitoare, ca și cum ar fi de față.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Tămăduiește înrăutățirea sufletului meu, o Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel Preabun, care îmbunătățește pe toți.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie...

Trupul sfintei mucenițe, care a strălucit de la Roma ca un soare neapus, primindu-l Sicilia, s-a izbăvit de cumplirea cea întunecată a dracilor.

Sfintele mucenițe cele de trei ori fericite, care mai-nainte de a muri, erau moarte cu așteptarea muceniciei, cu vitejie purtau purtătorul de viaţă trupul tău cel omorât, Agripina.

Săbiile vrăjmașului la tine s-au slăbit, căci cu unealta măritelor tale chinuri, ai surpat semeția lui, ca pe niște cetăți neîntemeiate, Agripina.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu pipăirea moaștelor tale s-a vindecat cea cu curgerea sângelui; leproșii se curățesc cu credința, și cu chemarea sfântului tău nume fuge toată boala, mucenița.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Slujindu-ne acum cu cuvintele lui Gavriil, Fecioară prea curată, strigăm: Bucură-te, Maică singură binecuvântată, bucură-te, ușă care ai purtat pe Soarele dreptății.

Irmos: Jertfi-voi ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Apropiindu-se ziua cea purtătoare de lumină a chinurilor tale celor luminoase, întru care cinstind pe acestea, Biserica cea dumnezeiască cheamă pe toți, ca să strige ție cu bucurie: Bucură-te, fecioară și muceniță Agripino prea cinstită.

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci și treia, pomenirea Sfintei mucenițe Agripina.

Stih: De cumplite răni din bătăi fiind plină.
Multe cununi ai stăpânit Agripina.
Întru această lună în a douăzeci și treia zi,
Agripina prin bătăi din viață se săvârși.

Această sfântă era născută și crescută în vestita cetate a Romei. Și de mică da miros inimilor credincioșilor ca un trandafir într-o grădină, și gonea stricăciunea patimilor, pentru că împodobindu-și sufletul cu fecioria și cu bărbăția, și făcându-se mireasă lui Dumnezeu, alergă cu îndrăznire și cu vitejie la mucenicie,

dându-se pe sine la multe chinuri și munci, pentru iubirea și dragostea lui Hristos Mirelui său.

După aceea fiind bătută cu toiege la trup, a zdrobit oasele păgânătății, și dezbrăcându-o de haina ei, a mustrat și a defăimat goliciunea vrăjmașului. Și legându-o cu legături și punându-o la munci, și de înger dumnezeiesc dezlegându-se, a dezlegat toată credința cea rea, drept aceea și întru acelea munci şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Iar Vassa, Paula și Agatonica, luând pe ascuns trupul sfintei de la cetatea Romei, și trecând din loc în loc, și depărtată călătorie pe mare făcând, sosiră la eparhia Siciliei, și-l puseră acolo.

Și după ce-l primii cetatea Siciliei, îndată se izbăvi de întunecoasa răutate a dracilor, iar agarenii ispitind să fure cetățuia bisericii ei, le sosi pieirea desăvârșit.

Și de atunci până astăzi se curățesc leproșii, mergând acolo cu credință, și fiecare boală fuge cu rugăciunea ei.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților mucenici Aristocleu preotul, Dimitrian diaconul și Atanasie anagnostul.

Stih: Aristocleu cu adevărat prea bun ostaș fiind.
Căci negreșit a biruit tăierea capului răbdând,
Atanasie a aflat nemurire,
Cu Dimitrian împreună murind prin a sabiei tăiere.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Evstohie preotul și cei împreună cu el, Gaia nepotul său, și fiii săi Lolia, Prov și Urban.

Stih: Evstohie către sabie se afla uimit,
Gândind, socotesc, care va fi al său sfârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai izbăvit în foc pe tinerii lui Avraam şi ai ucis pe caldeii care fără dreptate vânau pe cei drepţi, prea lăudate Doamne, bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Ca o porumbiță aurită fiind îngrădită cu arma Crucii, ai prăpădit pe agarenii, care noaptea s-au apropiat de cetățuia ta, mântuind pe credincioși de uciderea lor, muceniță.

Răbdând multe feluri de dureri pentru Hristos, muceniță, ai aflat într-însul odihnă fără durere și nemuritoare, strigând: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Minunatul cel dintre sfinți lucrător și strălucitor întru faceri de minuni, văzând minunile tale Agripino, slăvea pe Dumnezeu, și veselindu-se, cânta: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Purtând în pântece pe Dumnezeu, și rămânând după naștere Fecioară, ca o Maică ai aplecat pe Hrănitorul lumii, prea curată; pe care lăudându-L, strigăm: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi...

Noaptea ca ziua s-a văzut, celor ce purtau moaștele tale, muceniță, și tot locul, care te primea pe tine, se umplea de miros bun; tabăra cea drăcească tare se izgonea și curgeau picături de vindecări, celor ce prea înălțau pe Hristos în veci.

Dorind de Mirele cel nemuritor, ai alergat după mirurile Lui, râvnind patimilor și morții Lui, mărită muceniță, și strigând: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L, și-L prea înălțați întru toți vecii.

Având credința neadormită, și candela ta luminată cu untuldelemn al sângiurilor tale, muceniță, cu bucurie ai intrat înlăuntrul cămării de Mire, a veseliei celei cerești, strigând: Pe Domnul lăudați-L lucrurile și-L prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Dorind a vedea veselia Domnului, și a cerceta lăcașul Lui, ca întru o căruță călătorind prin sângele tău, la Dânsul ai ajuns, cântând: Pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L prea înălțați întru toți vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Rugul cu focul rămânând nears întru ardere, însemna mai-nainte taina naşterii tale cea luminată, pentru că ai născut focul Dumnezeirii, şi ai rămas nearsă, Preacurată pruncă; drept aceea credincioşii te lăudăm întru toți vecii.

Irmos:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea ridică să-ţi cânte Ţie: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată...

Către sfârşitul muceniciei, Agatonica împreună cu Vassa şi cu Paula, cântând cu osârdie, ziceau: Cu adevărat prin voia Celui ce face toate, ți-ai aflat sfârşitul de potriva doririi tale.

Cunună de daruri s-a pus pe creştetul tău, Agripino, ca uneia ce ai săvârşit călătoria şi ai păzit credința nerăpită, şi cetele drepților te-au primit cu bucurie.

Muceniță Agripino, ca ceea ce stai cu îndrăzneală înaintea scaunului Stăpânului, împreună cu toți sfinții cei din veac, cere iertare de greşeli, celor ce te laudă pe tine, prea frumoasă fecioară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fecioară, ceea ce te-ai sălăşluit în cămările Mirelui cele cereşti, şi priveşti frumuseţile celor nevăzute, şi te desfătezi de lumina lui Dumnezeu, luminează pe cei ce te laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ca una ce cu cuviință de Maică ai purtat în brațele tale, pe Cel ce ține în mână toată lumea, scapă-mă din mâna vrăjmaşului, ca mântuindu-mă, să laud slava ta, Fecioară Marie.

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, muntele cel netăiat, Fecioară, s-a tăiat, adunând firile celor osebite pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfânta muceniţă Agripina († 258)

Troparul Sfintei muceniţe Agripina, glasul al 4 lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Agripina, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duh şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maice şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi arăta minunile ei, bucurându-mă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu lumina harului, care ţi-a strălucit ţie de sus, alungă negura necunoştinţei mele şi-mi dă cu rugăciunile tale har, ca să laud minunile tale, Sfântă muceniţă Agripina.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu adevărat mai luminată decât soarele ai răsărit la întărirea Bisericii lui Hristos şi cu razele nevoinţelor şi ale minunilor tale, muceniţă, ai luminat marginile lumii.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind după Dătătorul de viaţă Mire, ca după un nemuritor, i-ai adus lui nevoinţa ca nişte semne de logodnă şi ai luat în locul acelora Împărăţia Cerurilor şi cunună nestricată, muceniţă, pururea pomenită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ocârmuită fiind de mâna Stăpânului tău, ai plutit pe marea cea nestatornică a păgânătăţii, cinstită Agripina şi ai sosit la limanul luminării celei de sus, de Dumnezeu fericită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioară prea curată, ceea ce ai născut pe Mântuitorul şi L-ai ţinut pe El în dumnezeieştile tale braţe, risipeşte norul sufletului meu şi-l luminează, ca să te cinstesc pe tine, ceea ce eşti cu nume de Doamnă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Arcul celor puternici...

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind bătută cu toiege, te bucurai, sfărâmând cu ele oasele necredinţei şi strigând: nimic nu mă va despărţi de dragostea Ta, Hristoase.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca să scoţi la iveală goliciunea vrăjmaşilor, ai fost lipsită de îmbrăcăminte, muceniţă pentru aceea ţi-a dat ţie Hristos veşmântul nestricăciunii.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Gura care grăia fărădelege împotriva ta, muceniţă a lui Hristos, cu dreptate s-a astupat, propovăduind tu slăvirile Mântuitorului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întinzându-ţi trupul pe pământ, slujbaşul păgânătăţii în zadar s-a ostenit că tu aveai gândul tău întins către Stăpânul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Graiul lui Isaia cel cucernic s-a împlinit cu adevărat, că Fecioara a născut întrupat pe Dătătorul de viaţă şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Irmos: Arcul celor puternici a slăbit şi cei neputincioşi s-au încins cu putere pentru aceasta s-a întărit întru Domnul inima mea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade în slavă, pe scaunul Dumnezeirii, nor uşor, a venit Iisus cel mai presus de Dumnezeire prin palmă curată şi a izbăvit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce face voia celor ce se tem de Dânsul, prin îngeri te-a dezlegat din legături şi din chinuri pe tine, care ai risipit toată necredinţa, cu legătura dragostei lui Hristos Mirelui tău, Sfântă muceniţă Agripina.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind omorâtă pentru dragostea Celui ce a omorât toată puterea morţii, izvorăşti har pururea vieţuitor, tămăduind pe cei omorâţi de patimi, Sfântă Agripina, ceea ce eşti podoaba mucenicilor lui Hristos.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dragostea Mirelui tău întrecând toată pofta trupului, cu tărie sufereai durerile, când te bătea, strigând: nu mă va despărţi pe mine de dragostea Ta, Hristoase, mulţimea chinurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cine va spune bărbăţia fericitei însoţiri, a Vasei adică şi a Agripinei celei înţelepte, care pentru dragostea Treimii, au fost foarte chinuite, prin care au arătat neputincioasă tăria idolilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Împărăteasa Fecioară, fiind înfrumuseţată cu podoabă aurită, stă acum înaintea Fiului ei şi Împăratului, Ceea ce fără asemănare întrece pe îngeri, care strigă: Slavă puterii Tale, Hristoase.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sălăşluindu-se în locaşul tău lumina cea neapusă, te arăta pe tine, că trimiteai în noapte ca ziua lumina minunilor, către cei ce priveau.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mieluşeaua cea nespurcată, umblând pe urmele Păstorului dumnezeieşte, a fost adusă la Dânsul ca o jertfă curată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Având minte plină de lumina proorociei, s-a învrednicit Vasa cea pururea pomenită a spune mai înainte cele viitoare, ca şi cum ar fi fost de faţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Tămăduieşte înrăutăţirea sufletului meu, Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel Preabun, care îmbunătăţeşte pe toţi.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie...

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Trupul sfintei muceniţe, care a strălucit de la Roma ca un soare neapus, primindu-l Sicilia, s-a izbăvit de spaima cumplită şi întunecată a demonilor.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfintele muceniţe cele de trei ori fericite, care, mai înainte de a muri, erau moarte cu aşteptarea muceniciei, cu vitejie purtau purtătorul de viaţă trupul tău cel omorât, Sfântă muceniţă Agripina.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Săbiile vrăjmaşului la tine s-au slăbit, căci cu unealta măritelor tale chinuri ai surpat semeţia lui, ca pe nişte cetăţi neîntemeiate, Sfântă Agripina.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu atingerea moaştelor tale s-a vindecat cea cu curgerea sângelui. Leproşii se curăţesc cu credinţa, iar de chemarea sfântului tău nume fuge toată boala, muceniţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Slujindu-ne acum de cuvintele lui Gavriil, Fecioară prea curată strigăm: Bucură-te Maică, singura Binecuvântată; Bucură-te uşă, care ai purtat pe Soarele dreptăţii.

Irmos: Jertfi-voi ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Apropiindu-se ziua cea purtătoare de lumină a chinurilor tale cele luminoase, întru care cinstind pe acestea, Biserica cea dumnezeiască cheamă pe toţi ca să strige ţie cu bucurie: Bucură-te, fecioară şi muceniţă Agripina, prea cinstită.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai izbăvit în foc pe tinerii lui Avraam şi ai ucis pe caldeii care fără dreptate vânau pe cei drepţi, prea lăudate Doamne, bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o porumbiţă aurită fiind îngrădită cu arma crucii, ai nimicit pe agarenii, care noaptea s-au apropiat de cetăţuia ta, izbăvind pe credincioşi de uciderea lor, muceniţă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Răbdând multe feluri de dureri pentru Hristos, muceniţă, ai aflat într-Însul odihnă fără durere şi nemuritoare, strigând: Prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Minunatul cel dintre sfinţi lucrător şi strălucitor întru faceri de minuni, văzând minunile tale Sfântă Agripina, slăvea pe Dumnezeu şi veselindu-se, cânta: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Purtând în pântece pe Dumnezeu şi rămânând după naştere Fecioară, ca o Maică ai aplecat pe Hrănitorul lumii, prea curată pe care lăudându-L, strigăm: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi...

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Noaptea ca ziua era văzut, pentru cele ce purtau moaştele tale, muceniţă şi tot locul care te primea pe tine se umplea de miros bun; tabăra cea demonică era izgonită şi curgeau picături de vindecări, celor ce prea înălţau pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind după Mirele cel Nemuritor, ai alergat după mirurile Lui, râvnind patimilor şi morţii Lui, mărită muceniţă şi strigând: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având credinţa neadormită şi candela ta luminată cu untul de lemn al sângiurilor tale, muceniţă, cu bucurie ai intrat înăuntrul cămării de Mire, a veseliei celei cereşti, strigând: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Dorind a vedea veselia Domnului şi a cerceta locaşul Lui, ca într-o căruţă călătorind prin sângele tău, la Dânsul ai ajuns, cântând: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Rugul cu focul rămânând nears întru ardere, însemna mai înainte Taina naşterii tale cea luminată, pentru că ai născut Focul Dumnezeirii şi ai rămas nearsă, prea curată Pruncă drept aceea credincioşii te lăudăm întru toţi vecii.

Irmos:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei binecredincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea ridică să-ţi cânte Ţie: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată...

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Către sfârşitul muceniciei ei, Agatonica împreună cu Vasa şi cu Paula, cântând cu osârdie, ziceau: cu adevărat prin voia Celui ce face toate, ţi-ai aflat sfârşitul pe potriva doririi tale.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cunună de daruri s-a pus pe creştetul tău, Sfântă muceniţă Agripina, ca uneia ce ai săvârşit călătoria şi ai păzit credinţa nerăpită şi cetele drepţilor te-au primit cu bucurie.

Stih: ***Sfântă muceniţă Agripina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Muceniţă Agripina, ca ceea ce stai cu îndrăzneală înaintea scaunului Stăpânului, împreună cu toţi sfinţii cei din veac, cere iertare de greşeli pentru cei ce te laudă pe tine, prea frumoasă fecioară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fecioară, ceea ce te-ai sălăşluit în cămările cele cereşti ale Mirelui şi priveşti frumuseţile cele nevăzute şi te desfătezi de lumina lui Dumnezeu, luminează pe cei ce te laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca una ce cu cuviinţă de Maică ai purtat în braţele tale pe Cel ce ţine în palmă toată lumea, scapă-mă din mâna vrăjmaşului, ca mântuindu-mă să laud slava ta, Fecioară Marie.

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, muntele cel netăiat, Fecioară, s-a tăiat, adunând firile celor osebite pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Iubind pe Hristos cel Preafrumos şi înfrumuseţându-ţi sufletul cu fecioria prin tot felul de osteneli şi de nevoi, te-ai logodit cu El ca o fecioară şi muceniţă pentru aceea te-a învrednicit de cereştile cămări de Mire, rugându-te lui pentru noi, care te cinstim cinstită, prea fericită.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu nevoinţă să alergăm noi păcătoşii şi smeriţii şi să cădem cu pocăinţă strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sârguieşte că pierim de mulţimea păcatelor, nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine singură nădejde te-am câştigat.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Cea care Te-a născut, Hristoase, cu trup, în vremurile cele mai de pe urmă, pe Tine cel Născut din Tatăl cel fără de început, văzându-Te spânzurat pe Cruce striga: vai mie, prea iubite Iisuse! Cum eşti Răstignit de bunăvoie acum de oamenii cei fără de lege, Fiule, cel ce eşti slăvit de îngeri ca un Dumnezeu; Te laud pe Tine, Îndelung Răbdătorule.

Imnografie

Condacul Sfintei mucenițe Agripina: Apropiindu-se ziua cea purtătoare de lumină a chinurilor tale cele luminoase, întru care cinstind pe acestea, Biserica cea dumnezeiască cheamă pe toţi ca să strige ţie cu bucurie: Bucură-te, fecioară şi muceniţă Agripina, prea cinstită.

Troparul Sfintei mucenițe Agripina: Mielușeaua Ta, Iisuse, Agripina, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc și pe Tine căutându-Te mă chinuiesc și împreună mă răstignesc și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primește-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Sinaxar - Sfânta muceniță Agripina - 23 iunie:

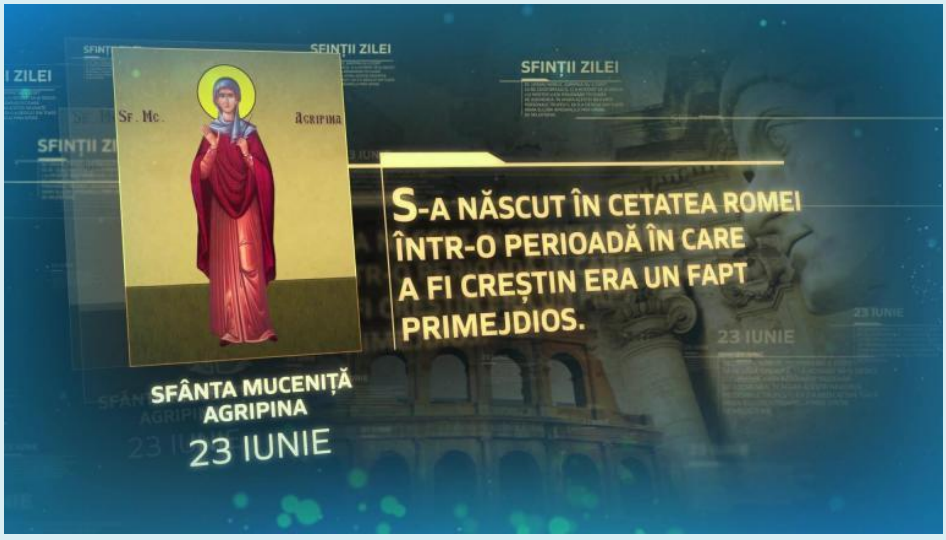

https://www.trinitas.tv/sfanta-mucenita-agripina-23-iunie/

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfintei muceniţe Agripina

Sfânta fecioară Agripina era născută şi crescută în prea slăvita cetate Roma cea veche. Ea din tinereţe s-a dat lui Dumnezeu şi s-a făcut, după apostol, bună mireasă a lui Hristos între cei ce se mântuiesc. Pentru că, precum într-o grădină un trandafir cu bun miros împodobeşte grădina, tot aşa şi ea prin chipul vieţii sale curate şi îmbunătăţite, ***a împodobit inimile credincioşilor, le-a umplut de mireasmă şi a gonit toată ispita patimilor.*** Ea şi-a înfrumuseţat sufletul cu curăţia fecioriei, s-a logodit cu Hristos şi astfel s-a dat la munci cu îndrăzneală, pe vremea împărăţiei lui Valerian.

Ea a suferit multe bătăi pentru dragostea mirelui său, Hristos. Astfel a fost bătută cu toiege şi a suferit sfărâmarea oaselor, a fost dezbrăcată de haine şi întinsă cu legături, din care a scăpat fiind dezlegată de îngerul Domnului.

Prin aceea ea, fiind întărită, a zdrobit toată păgânătatea şi în munci şi-a dat sufletul său lui Dumnezeu.

Iar alte roabe ale lui Hristos ca: Vasa, Paula şi Agatonica, luând în taină trupul muceniţei, au ieşit cu el din cetatea Romei şi trecând din loc în loc şi

plutind pe luciul mării, au ajuns în eparhia Ciliciei şi acolo au îngropat acel sfânt trup.

Când Cilicia a primit în sine acele cinstite moaşte mucenicești, îndată s-a izbăvit de întunecata răutate diavolească şi s-a apărat şi de agareni cu rugăciunile Sfintei Agripina.

Când agarenii au mers în cetate, unde era biserica ei şi au îndrăznit a da război spre ea, vrând să o ia, deodată au fost daţi pierzării celei desăvârşite. ***De la cinstitul ei mormânt se dădeau tămăduiri de toate bolile şi se curăţau toţi cei ce veneau cu credinţă; astfel că, toate neputinţele se izgoneau cu sfintele ei rugăciuni şi cu darul lui Hristos, Dumnezeul nostru.***

Sfânta muceniță Agripina - drumul spre sfințenie

Mireasă a lui Hristos din tinerețe, Sfânta Agripina și-a dat sufletul în mâinile Lui după ce a fost torturată crunt, pe vremea împăratului Valerian. Trupul ei, făcător de minuni, a fost îngropat în Sicilia.

***

Născută și crescută în Roma cea veche, Sfânta Agripina s-a dăruit Domnului încă din tinerețe, logodindu-se cu El pe vremea în care împăratul Valerian pornise prigoana împotriva creștinilor.

Bătută cu toiege până la sfărâmarea oaselor, a fost dezlegată de un înger al Domnului și a trecut la cele veșnice, ca urmare a chinurilor la care a fost supusă pentru credința ei.

Și fiind luat trupul ei de niște fecioare și dus în Sicilia, a adus îndată izbăvire de duhurile viclene și nu i-a lăsat pe agareni să cucerească cetatea, aducând vindecare și celor care se rugau pentru vindecarea neputințelor lor.

Sinaxar - Pomenirea Sfintei muceniţe Agripina Romana

În această lună, în ziua a douăzeci şi treia, pomenirea Sfintei muceniţe Agripina Romana.

Această sfântă era născută şi crescută în vestita cetate a Romei. Şi ***de mică da miros inimilor credincioşilor ca un trandafir într-o grădină şi gonea stricăciunea patimilor, pentru că împodobindu-şi sufletul cu fecioria şi cu bărbăţia şi făcându-se mireasa lui Dumnezeu, a alergat cu îndrăznire şi cu vitejie la mucenicie, dându-se pe sine la multe chinuri pentru iubirea şi dragostea lui Hristos, Mirele său.***

După aceea fiind bătută cu toiege la trup, a zdrobit prin bătăile ei oasele păgânătăţii, şi fiind dezbrăcată de haine, a mustrat şi a defăimat goliciunea vrăjmaşului. Şi legând-o cu legături şi punând-o la munci, şi de înger fiind dezlegată, a dezlegat toată credinţa cea rea. Drept aceea în acele chinuri şi-a dat sufletul la Dumnezeu. Iar acestea a pătimit sfânta în timpul împărăţiei lui Valerian (253-259).

Tot în această zi, pomenirea Sfintelor Vasa, Paula şi Agatonica, care au dus moaştele Sfintei Agripina de la Roma în Sicilia.

Iar Sfintele Vasa, Paula şi Agatonica, luând pe ascuns trupul sfintei din cetatea Romei şi trecând din loc în loc, şi făcând îndelungă călătorie pe mare, au sosit la eparhia Siciliei, şi l-au pus acolo. Şi îndată s-a izbăvit Sicilia de întunecoasa răutate a demonilor, iar agarenii încercând să fure cetăţuia bisericii ei, şi-au găsit pieirea desăvârşită. Şi de atunci până astăzi se curăţă leproşii, mergând acolo cu credinţă, şi orice boală trece cu rugăciunea ei.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfânta fecioară Agripina

Sfânta fecioară Agripina (†257) s-a născut şi a crescut la Roma şi, tânără fiind, pe mulţi păgâni îi învăţa să se lepede de idoli şi să se închine Domnului Iisus Hristos.

Din tinereţe s-a dăruit pe sine Domnului făcându-se „bună mireasmă a lui Hristos” (2 Corinteni 2, 15), cultivând virtuţile creştine. Sufletul Sfintei Agripina era curat şi înfrumuseţat de faptele cele bune ale rugăciunii şi milosteniei. Pe mulţi i-a îndemnat să părăsească robia patimilor şi închinarea la idolii cei înşelători, luminând cu glasul ei blând cugetele altora, aducându-i la legea cea nouă a creştinilor şi la harul izbăvirii de păcate.

În anul 257 s-a pornit prigoană împotriva creştinilor, în timpul împăratului Valerian (253-260), şi a fost prinsă şi Agripina şi dusă înaintea prigonitorului. Mărturisind cu mult curaj că este creştină şi dând slavă Mântuitorului Iisus Hristos, a fost supusă la multe şi cumplite chinuri. Din ordinul prigonitorilor păgâni a fost bătută cu toiege, a fost întinsă până la smulgerea oaselor din încheieturi, iar în timpul acestor grele chinuri şi-a dat sufletul în mâinile Domnului, primind astfel cununa muceniciei.

Trei fecioare creştine: Vasa, Paula şi Agatonica, luând pe ascuns trupul sfintei, din Roma, l-au dus în Sicilia, unde sfânta a săvârşit multe minuni. Prin rugăciunile ei s-au dăruit vindecări tuturor celor care cereau ajutor cu credinţă.

Pr. Eugeniu Rogoti - Sinaxar - Sfânta muceniţă Agripina

Sfânta fecioară Agripina s-a născut şi a crescut în cetatea Romei. Din tinereţe s-a închinat lui Dumnezeu, făcându-se „bună mireasă a lui Hristos” (2 Corinteni 2, 15). Ea şi-a înfrumuseţat sufletul având feciorie curată şi a ales bucuria cea nepieritoare a rugăciunii şi desfătarea faptelor bune întru smerenie. Pe mulţi i-a îndemnat să părăsească robia patimilor şi închinarea la idolii cei înşelători.

Pornindu-se însă o nouă prigoană împotriva creştinilor, în anul 257, pe vremea împăratului roman Valerian (253-260), Agripina a fost dusă înaintea prigonitorului. Ea a mărturisit cu îndrăzneală că este creştină, fapt pentru care a fost torturată cumplit şi aşa şi-a dat duhul în mâinile lui Dumnezeu, pe care L-a iubit atât de mult.

Trupul ei a fost dus în Sicilia pe ascuns, unde, cu rugăciunile sfintei, s-au făcut multe minuni şi vindecări.

Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfânta muceniță Agripina; Sfântul mucenic Aristocleu, preotul

Sfânta muceniţă Agripina şi Sfântul mucenic Aristocleu, preotul

1. Sfânta muceniță Agripina - S-a născut și a crescut în Roma. Tot aici a pătimit pentru Mântuitorul nostru Iisus Hristos în timpul împăratului Valerian (252-260). În urma multelor chinuri la care a fost supusă, Sfânta muceniță Agripina a primit cununa muceniciei.

Trupul ei a fost luat de către trei creștine, Vasa, Paula și Agatonica care l-au îngropat în Insula Silicia (Italia).

La mormântul ei s-au săvârșit multe vindecări minunate.

2. Sfântul mucenic Aristocleu, preotul - A fost preot în orașul Tamasa din insula Cipru. În timpul persecuției împăratului Maximian Galeriu (285-305), s-a ascuns într-o peșteră în munte.

Peste ceva timp a aflat cum erau chinuiți creștinii din orașul Salamina. Atunci părintele Aristocleu a părăsit peștera în care se ascundea și s-a dus în mijlocul acelora pentru a-i încuraja.

Pe drum s-a oprit la Biserica „Sfântul apostol Barnaba”. De aici a plecat din nou la drum însoțit de doi creștini, Dimitrian diaconul și Atanasie dascălul, care

doreau și ei să se afle în mijlocul celor ce pătimeau pentru Domnul nostru Iisus Hristos. Toți trei au primit moarte martirică pentru mărturisirea credinței în Iisus Hristos.

Proloage - Pomenirea Sfintei muceniţe Agripina (sec. III)

Luna iunie în 23 de zile: pomenirea Sfintei muceniţe Agripina (sec. III).

Sfântă fecioară Agripina s-a născut şi a crescut în prea slăvita cetate a Romei. Din tinereţe, s-a închinat pe sine lui Dumnezeu, făcându-se "bună mireasă a lui Hristos" (II Cor.2,15) printre cei ce se mântuiesc. Că, precum într-o grădină un trandafir cu bun miros împodobeşte toată grădina, tot aşa şi ea, prin chipul vieţii sale curate, desfăta inimile credincioşilor, stingând ispitele patimilor. Că şi-a înfrumuseţat sufletul cu curăţia fecioarei, logodindu-se mireasă neprihănită lui Hristos şi s-a ales bucuria cea nepieritoare a rugăciunii şi desfătarea faptelor bune în smerenie. Şi aşa pe mulţi îndemnându-i să părăsească robia patimilor şi închi-narea la idolii cei înşelători, fericita Agripina lumina cu glas blând cugetele altora, aducându-i la Legea cea nouă a creştinilor şi la harul eliberării de păcate.

Deci, pornindu-se în anul 257, o nouă şi înverşunată prigonire împotriva creştinilor, în zilele împăratului Valerian, a fost prinsă şi Agripina şi dusă înaintea prigonitorului. Mărturisind, cu îndrăzneală, că este creştină şi nevrând să se despartă de dragostea lui Hristos, a fost supusă la grele casne.

A fost bătută cu toiege, a fost strânsă cu legături, până la desfacerea oaselor şi, în acele chinuri, şi-a dat duhul său lui Dumnezeu.

Iar celelalte mirese ale lui Hristos: Vasa, Paula şi Agatonica, luând, pe ascuns, trupul Sfintei, din Roma, l-au dus în Sicilia, unde, prin rugăciunile ei, se dau vindecări tuturor celor ce cer de la el ajutor, cu credinţă.

Dumnezeului nostru, slavă!

Întru această zi, povestirea despre pocăinţa lui Teofil, iconomul Bisericii din cetatea Adam, cea din Cilicia (Din minunile Maicii Domnului)

Din minunile Maicii Domnului - pocăinţa lui Teofil:
https://www.academia.edu/43450752/Din_minunile_Maicii_Domnului_poc%C4%83in%C5%A3a_lui_Teofil

https://archive.org/details/pocainta-lui-teofil

https://www2.slideshare.net/steaemy1/pocainta-lui-teofil/steaemy1/pocainta-lui-teofil

***

După venirea cea în trup a Domnului nostru Iisus Hristos, în anii 537, era, în eparhia Ciliciei, un epitrop, iconom al episcopului cetăţii Adaminilor, cu numele Teofil, om cinstitor de Dumnezeu şi cu fapte bune. El chivernisea, cu înţelepciune, averile bisericeşti şi, cu atâta frică de Dumnezeu, încât toţi îi mulţumeau. Şi voiau să-l hirotonească episcop, dar Teofil n-a primit, ca un om smerit, ce era.

Deci, arhiepiscopul, văzând socotinţa lui nestrămutată, a hirotonit episcop pe altul şi i-a spus acestuia să-i iubească pe Teofil şi să-l aibă pe el mai departe epitrop, aşa încât Teofil a trăit, multă vreme, în fapte bune.

Vrăjmaşul adevărului, însă uneltind, nişte oameni învrăjbitori au început a-l vorbi de rău, pe iconomul lor, către episcop, defăimând fapta lui cea bună. La început, episcopul nu credea, dar de vreme ce nu încetau a-l vorbi de rău, episcopul a început a asculta defăimările lor. Şi atâta a ajuns să-l urască noul episcop pe Teofil, încât l-a izgonit cu nedreptate şi din biserică, lipsindu-l pe dânsul de toată dregătoria şi alegând epitrop pe altul.

Surparea aceasta nedreaptă, Teofil, mai întâi, a răbdat-o şi nu s-a necăjit, dar, mai pe urmă, l-a stârnit pe el dracul mâniei, zicându-i: "Te-a necinstit pe tine, episcopul, dispreţuind ostenelile tale şi făcându-te de râs şi de batjocură la toţi."

Şi, Teofil a început a lua aminte la cuvintele şi gândurile cele rele, pe care i le insuflase diavolul şi l-au adus într-atâta, încât, uitând obişnuita lui nădejde spre Dumnezeu, se împuţina cu sufletul şi, din mâhnirea cea fără măsură a căzut în deznădăjduire. Acestea, şi altele, mai multe, i-a pus vrăjmaşul în minte lui

Teofil, încât l-a plecat să facă episcopului o oarecare vrăjitorie, ca să-l primească, iarăşi, în dregătoria lui, ca mai înainte.

Deci, era în acea cetate un necredincios, care făcea mari vrăjitorii. Pe acesta, l-a întrebat Teofil, dacă are puterea să-l ajute.

Şi acela i-a zis lui: "Eu te voi face să te întorci la dregătoria ta şi să ai, chiar mai multă cinste, ca înainte, numai să te închini învăţătorului meu şi să faci orice-ţi va cere el; să te păzeşti să-ţi faci cruce, că, altfel, rămânem fără de folos."

Teofil a primit, fiind biruit de mânie. Şi, ducându-se într-un loc pustiu, a început spurcatul vrăjitor să strige pe draci, care îndată, s-au adunat, mulţime nenumărată, iar, în mijlocul lor, a stat cel mai mare, cu multă îngâmfare.

Atunci a zis vrăjitorul către Teofil: "Închină-te domnului nostru."

Aceasta făcându-se, a zis vrăjitorul, către demonul cel mare: "Stăpâne al nostru, omul acesta a fost izgonit de episcopul său şi ţi l-am adus ţie, ca să-i ajuţi."

A zis demonul: "Dacă se va mărturisi rob al meu şi se va lepăda de Hristos, o să-l fac să aibă mai multă cinste decât înainte şi o să-i dau toată îndulcirea, aşa cum, cunoşti puterea mea. Numai să-şi facă înscris, cu a sa mână, cum că se leapădă de Fiul Mariei, ca să nu mă batjocorească pe urmă."

Atunci, Teofil, îngâmfat fiind de slava lumii cea deşartă şi, mai bine-zis, îngâmfat de acel începător al mândriei, a scris, nebunul, lepădarea lui de Hristos şi s-a unit cu dracul, apoi, iscălind înscrisul, i l-a dat vrăjitorului, care l-a îmbrăţişat şi l-a sărutat, zicându-i: "Acum, ai să cunoşti puterea mea." Acestea zicând, s-a făcut nevăzut cu toate duhurile răutăţii, iar Teofil, cel lepădat şi vânzător, s-a întors în cetate.

Deci, a doua zi, l-a chemat episcopul pe Teofil şi l-a rânduit iconom, cerând de la el iertare, pentru necinstea care i-a făcut-o, şi i-a făcut metanie până la pământ, încât s-a minunat cei ce stăteau de faţă. Aceasta s-a făcut din lucrarea demonului, care s-a dus noaptea şi l-a înspăimântat.

Deci, s-a înălţat Teofil la o cinste mai mare ca cea dinainte, dar nu era smerit, ca atunci, ci mai mult, mândru şi se temeau toţi de el, şi îl cinsteau, mai ales episcopul.

Iar vrăjitorul se ducea de multe ori şi-l sfătuia să păzească făgăduinţa, faţă de acela, care i-a dat lui din nou cinstea, precum şi ca să nu cugete, în mintea lui, să

se lepede de demon şi să nu se facă nemulţumitor, către acest făcător de bine al lui.

Iar nebunul acela, mai întâi, i-a mulţumit, dar, mai pe urmă, socotind adâncul pierzării pe care i l-a pricinuit, a început să-l urască, aducându-şi aminte de munca cea veşnică şi zicea, întru sine, acestea: "Vai mie, nebunul, cum am rătăcit şi m-am făcut rob vrăjmaşului, pentru cinstea aceasta vremelnică? Nu puteam eu, mai bine, să sufăr pierderea epitropiei şi să mă fi gândit, eu, cel de trei ori ticălos, la paguba fericirii celei veşnice, când mă va judeca Împăratul cel ceresc, ca să mă ardă în focul nestins? O, nebunia mea! Cine nu mă va plânge pe mine, cel fără de minte?"

Acestea gândindu-le, se tânguia, ziua şi noaptea, şi se temea să facă rugăciune, ca un nevrednic. Ci, numai plângând cu amar, zicea: *"Vai ţie, ticălosule Teofil, cum ai înnebunit, de te-ai lepădat de Stăpânul tău? Cine poate să ia înscrisul, cel scris cu mâna ta, din mâna diavolilor? Vai mie, ticălosul. Mai bine îmi era mie de s-ar fi deschis pământul, ca să mă înghită, sau să cadă văpaie din cer să mă piardă, decât să mă fi lepădat de Ziditorul şi Mântuitorul meu."*

Acestea, şi altele, mai multe, zicând, a luat puţină îndrăzneală şi nădejde de la dumnezeiasca milă, şi, ducându-se la o biserică a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, a căzut înaintea Sfintei icoane plângând cu amar, şi suspinând din adâncul inimii şi mărturisind fărădelegea lui, şi zicea, că nu se va scula de la pământ, până ce nu va vedea o cât de mică milostivire de la Maica milei. Şi, a petrecut patruzeci de zile, rugându-se. Cu ajutorul Presfintei, care i-a dat putere să postească atâta vreme, nu a lăsat pe demonul să-i facă vreo supărare.

Deci, după patruzeci de zile, adormind, a văzut pe Doamna luminii, scăparea păcătoşilor, izvorul milei, care i-a zis: "Tu te-ai lepădat de Fiul meu, cum să mă rog eu pentru tine?"

Iar acela, cu lacrimi, i-a zis ei: *"Doamnă şi Stăpână, mântuitoarea lumii, cunosc că mare este fărădelegea mea, am greşit Stăpânului meu, dar cunosc şi milostivirea Lui, cea nemărginită, şi nemăsurata Lui iubire de oameni şi că, pentru păcătoşi, a pătimi şi pe tâlhari şi pe vameşi i-a mântuit. Măcar că fărădelegea mea este mai mare şi mai grea decât a tuturor şi mai rea, însă, la acoperământul şi ajutorul tău alergând şi la noianul milostivirii Atotînduratului Fiul al tău aruncând deznădejdea sufletului meu, nădăjduiesc să aflu puţină milostivire, iar, puţina mea pocăinţă şi cu marele tău ajutor, vor îndupleca nemărginită milă a Făcătorului şi Mântuitorului meu. Da, Stăpâna mea, chezaşa celor ce se po-căiesc, dă-mi mie o mică mângâiere şi, precum nu te scârbeşti de cel desfrânat, să nu întorci faţa ta de la mine, cel întinat. Şi făgăduiesc, Doamna mea, ca prin mica pocăinţă, să amăgesc pe dracul acela,*

pe care l-am veselit cu făgăduinţa şi unirea mea cu el, cea fără de pricepere şi nebunească. Şi, după cum am mâhnit pe îngeri, aşa, iarăşi, să-i veselesc cu faptele pocăinţei mele, care, deşi nu va ajunge să fie mare cât este fărădelegea mea, rog milostivirea prea bunului Stăpân, care Şi-a vărsat, pentru păcătoşi, sângele Său, cel prea scump, să pli-nească lipsa mea. Şi pe Acela de care, pentru nebunia mea, m-am lepădat, pe Acela, din toată inima mea. Îl mărturisesc şi Îl cred Dumnezeu şi Mântuitorul lumii. Şi sunt gata să-mi vărs sângele meu pentru dragostea Lui, ca să se încrea-dă în mărturisirea mea. Iar, pe vrăjmaşul meu îl defaim şi mă lepăd de el, iar pe tine, cinstită Împărătească a întregii zidiri, te cinstesc şi mă închin rugându-mă ţie să-mi dai ajutorul tău."

Acestea zicând, i-a răspuns Stăpâna: "Fiindcă, iarăşi, cu tot sufletul, mărturiseşti pe Fiul meu, Dumnezeu adevărat, voi face rugăciune pentru tine, ca să-ţi primească pocăinţa."

Aşa zicând, s-a deşteptat Teofil şi, luând nădejde şi îndrăzneală de mântuirea sa, a adăugat lacrimi peste lacrimi.

Şi, după trei zile, iarăşi, asemenea, a văzut pe Stăpână, care a zis către dânsul, cu faţa lină: "Să te bucuri, că a primit Fiul meu pocăinţa ta, şi-ţi iartă fărădelegea. Deci, sârguieşte-te, până la sfârşitul vieţii tale, să faci lupta şi nevoinţa ta, precum se cuvine, aducându-ţi aminte de o facere de bine, ca aceasta."

Iar el mulţumind, a zis ei: *"Fiindcă mi-ai alungat întristarea mea cea nemăsurată, mă rog ţie, atotputernică Stăpână, porunceşte ca să pot lua zapisul meu cel prea nebunesc, spre încredinţarea iertării mele, că aceasta mă necăjeşte şi mă întristează de moarte, când îmi aduc aminte că îl are în mână vicleanul demon."*

I-a zis lui Născătoarea de Dumnezeu: "Teme-te de Dumnezeu, că face voia celor ce se tem de El."

Atunci, s-a sculat cu multă bucurie, Teofil şi rugându-se alte trei zile, i s-a arătat, ca şi mai înainte, în vis, Prealăudata, zicându-i: ***"Pentru ca să te încredinţezi că ţi-a primit Domnul pocăinţa ta şi te-ai izbăvit de robia demonului, iată şi zapisul, cel scris de mâna ta."***

Iar el, deşteptându-se l-a văzut în mâinile sale, cum era făcut şi iscălit. Deci, cine va povesti veselia care l-a cuprins? Că slăvea pe Domnul şi mulţumea pururea Fecioarei, propovăduind mila cea nemăsurată a ei şi puterea cea neasemănată.

De acestea aflând episcopul, şi toţi ai cetăţii, au slăvit pe Dumnezeu, cel ce face nişte minuni ca acestea.

Iar Teofil a murit, cu totul, pentru lume, urând toate voile trupului şi lepădându-se de toată slava deşartă şi de cinstea cea vremelnică şi a slujit, în biserica Preacinstitei, toată viaţa lui, cu multă sârguinţă şi smerenie.

Şi, mutându-se din viaţă, şi-a dat sufletul său în mâinile lui Dumnezeu şi a prea curatei Maicii Sale. Şi a fost îngropat înaintea icoanei prea curatei fecioare, la locul unde şi-a adus pocăinţa.

Şi, din marea pocăinţă şi pentru alte fapte bune, au slobozit moaştele lui bună mireasmă, întru slava lui Dumnezeu, cel cu totul milostiv, şi a Maicii Lui, celui fără de prihană.

Această povestire a scris-o un ucenic al lui, Eutihian cu numele, care a fost de faţă la toate, ca să le ştim noi păcătoşii, cât poate Stăpâna îngerilor şi folositoarea noastră.

Pentru ale cărei rugăciuni să ne învrednicim fericirii celei cereşti. Amin.

Întru această zi, cuvânt din învăţăturile Sfântului Grigorie Dialogul şi ale lui Petru.

După bucuria cea din Rai, strămoşul neamului omenesc, făcând păcatul neascultării, a fost izgonit şi a ajuns în surghiunul orbirii şi mâhnirii, de care pătimim acum. Pentru că, după ce a greşit şi afară din Rai a ieşit, n-a mai putut să vadă bucuria patriei aceleia cereşti, pe care o vedea mai înainte. Pentru că, în Rai fiind, omul se obişnuieşte a auzi cuvintele dumnezeieşti şi era, acolo, întru aşezările fericiţilor îngeri, cu curăţia inimii şi cu înălţimea vederii. Iar, după ce a căzut el din rânduielile acelea, s-a depărtat de aşezămintele prin care se umplea de lumină.

Drept aceea, noi, din trupul lui Adam şi întru acest surghiun al orbirii născându-ne, auzim de patria cea cerească şi de locuitorii aceleia, adică de îngeri, încă, şi de părtaşii fericiţilor îngeri, adică, de duhurile drepţilor, celor ce s-au săvârşit, auzim.

Dar unii, fiind trupeşti, şi neputând să vadă pe cele nevăzute şi, pentru neiscusinţa lor, cad în frică şi în îndoiala credinţei, socotind a fi acela, că unele ce se pot vedea cu ochii trupeşti.

Dar, această frică nu era la strămoşul nostru. Că, deşi au fost izgoniţi din desfătarea Raiului, părinţii neamului omenesc îşi aduceau aminte de ceea ce văzuseră, deşi erau lepădaţi din desfătare. Iar noi nu putem a gândi şi a ne aduce aminte de cele auzite, fiindcă nici o vedere adevărată a Raiului nu avem, precum avea strămoşul nostru, din cele ce petrecuse.

Pentru că, precum un prunc născut într-o temniţă şi crescut acolo, nu ştie decât numai întunericul temniţei, şi, măcar că ar auzi, de la mama sa despre soare, lună şi stele, de munţi şi câmpii, de păsări zburătoare şi de cai alergători, nu le crede, că sunt, pentru că nu le-a văzut cu ochiul, aşa oamenii, în acest surhiun, al orbirii lor, născându-se şi, auzind de cele înalte şi nevăzute, nu le cred cu înlesnire că sunt cu adevărat, pentru că văd numai pe cele proaste şi văzute, adică, pe acelea întru care s-au născut, iar, de cele de acolo, era rânduit ca, numai singur. Ziditorul celor văzute şi nevăzute, unul născut Fiul Tatălui, să vină, spre ajutorul neamului omenesc, şi sălăşluind Duhul Lui în inimile noastre şi, prin el, vii făcându-ne, să credem în acelea, la a căror înţelegere, încă, n-am ajuns. Deci, câţi am luat Duhul şi arvuna aceasta, a moştenirii noastre, să nu ne îndoim de viaţa cea nevăzută, iar cel ce nu este, încă, întărit, intru adeverirea aceasta, dator este să primească în sine, fără îndoială, cuvintele cele despre credinţă ale bărbaţilor, celor desăvârşiţi, care, adică, de la Sfântul Duh au iscusinţa în cele nevăzute, şi printr-înşii să se întărească.

Dumnezeului nostru slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor! Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei muceniţe Agripina

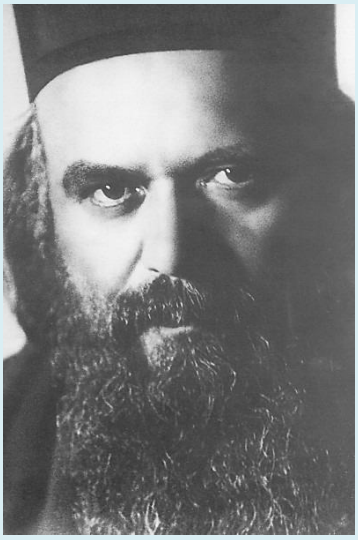

Sfânta Agripina s-a născut la Roma, unde şi-a primit şi aleasă educaţie. Ea din fragedă copilărie a fost crescută după poruncile Sfintelor Scripturi, alungând afară din inima ei duhoarea grea a păcatului şi umplându-se de buna mireasmă a curăţiei şi a întregii feciorii.

Ea s-a logodit Mirelui Ceresc şi a luat pentru aceasta mucenicia sub împărăţia lui Valerian. Ea a îndurat bătăi cu vergele de oţel până la zdrobirea oaselor, îngerul Domnului s-a pogorât la ea şi a întărit-o. Fiind mai departe supusă la cele mai bestiale torturi, ea şi-a dat sfântul ei duh în timpul lor.

Însoţitoarele ei Vassa, Paula şi Agathonika i-au luat sfintele rămăşiţe ale trupului ei şi le-au dus în Insula Sicilia, unde le-au îngropat cu cinste.

Mai după aceea, deasupra mormântului s-a ridicat o Sfântă biserică, cu hramul Sfintei muceniţe Agripina. Mari şi nenumărate au fost minunile ce s-au lucrat la sfintele ei moaşte.

Cu puterea lor, chiar şi agarenii au dat dosul şi au fugit mâncând pământul din cetatea unde se aflau ele.

Sfânta muceniţă Agripina a luat cununa muceniciei la anul 275, şi s-a încununat cu mare slavă.

Cântare de laudă la Sfânta Agripina

Sfânta Agripina decât albul crinului
Mai albă este,
Ea este mireasa Fiului lui Dumnezeu.

Sufletul ei mai strălucitor decât flamura focului este,
Iar credinţa ei mai tare decât stânca.
Biciuită fiind ea Domnului se roagă;
Ea cântă Psalmi şi-ndură răni adânci.

Ea pe toţi îi iartă şi pe toţi binecuvântă,
Ca un stâlp de marmură însângerată
înaintea tuturor.

Dar îngerul Domnului la ea coboară
Şi rănile-i vindecă.

Dar schingiuiri şi mai mari primeşte,
Iar Agripina îndurând, moare.

Agripina duhul ei cel sfânt
în mâinile Domnului îl pune,
Iar trupul ei de suflet
Rămâne gol.

Dar golul ei trup, ale ei rămăşiţe sfinte,
Pază şi strajă ale Siciliei sunt.

Ele vindecare grabnică sunt
Bolilor şi nenorocirilor poporului,
Apărare contra hoardelor păgâne.

O, Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase,
Acoperă-ne pe noi întru necazurile noastre
cu ale Agripinei muceniţă
sfinte rugăciuni.

Agrippina de Mineo

Sant Agrippina (243 - 23 iunie 258) este un sfânt roman.

Agrippina s- a născut în 243 într-o familie creştină nobilă. La data de 23 iunie 258 sub domnia împăratului Valerian, a fost martirizată. Ea a fost torturată în diferite moduri: bătută cu bastoane noduroase, maltratată, sufocată sub o piatră mare şi a fost decapitată.

Moaştele sfintei au fost îngropate în cimitirul bisericii San Paolo Fuori le Mura, dar mai târziu au fost luate în secret de către trei fecioare: Bassa, Paula şi Agatonica, care au părăsit Roma şi au plecat pe mare în Sicilia.

În primul rând sfintele moaşte au rămas într-o grotă de la Contrada Lamia (numită astăzi Peştera Sfintei Agrippina), şi mai târziu la 17 mai 263, au fost mutate în Mineo (în centrul Siciliei), de către episcopul Gregorio de Agrigento.

Peştera Sfintei Agrippina

Mai târziu, în timpul domniei lui Constantin, a fost construit pe mormântul ei o biserică în cinstea sfintei, prin binecuvântarea episcopului de Severino de Catania. Există o menţiune despre un asediu al oraşului de către Saracenes (arabi). Ei au intrat în biserica care a fost construită pe mormântul ei şi au vrut să profaneze sfintele moaşte, dar nu au putut, fiind opriţi în mod miraculos.

Sfintele moaşte dăruiesc tămăduire credincioşilor care se roagă sfintei cu credinţă. Primul eveniment miraculous: Theogonia paralizată a fost vindecată în mod miraculos.

Sfânta Agrippina este venerată în Minehead, unde are o biserică care păstrează o statuie de lemn a sfântei datând din secolul XVI realizată de Vincenzo Archifel. Mai este venerată la Ferla, Scicli, Nicosia, Enna, Palermo.

Biserica de Sant'Agrippina, Mineo

În afara graniţelor italiene întâlnim cultului său în lumea ortodoxă (Grecia, Rusia) şi Boston, în Statele Unite.

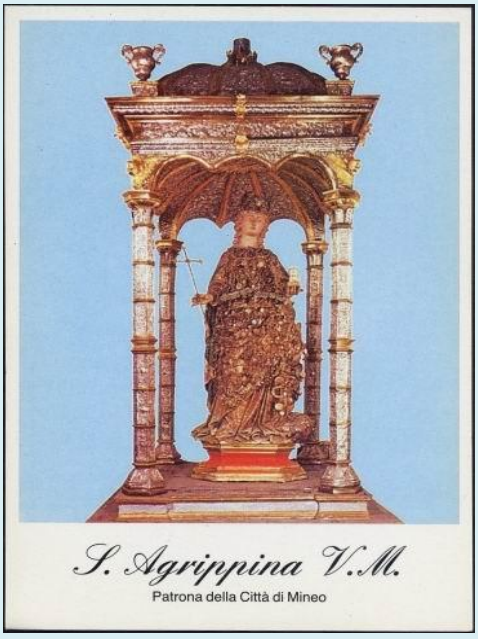

Agrippina este venerată în mod special:

- 11 ianuarie, zi de comemorare a cutremurului din 1693;
- în mod solemn miercurea, miercurea în săptămâna a 3-a din Postul mare;
- Diciassettina (17 de ani de la aducerea corpului de la Roma la Mineo, precedat de numai 1 la 17 mai)
- 23 iunie aniversarea martiriului sfintei.
- ultimele două duminici ale lunii august (sâmbata, inainte de-a doua duminică este pelerinajul de nuduri, oamenii desculţi care merg în procesiune strigând “Trăiască Sant'Agrippina patroana noastră ”.

Emblema Sfintei este un palmier.

Sfânta Agrippina este considerată sfântul protector împotriva furtunilor marine, leprei şi a spiritelor rele.

În timpul migraţiei italiene în Statele Unite ale Americii, un grup de sicilieni din Mineo stabiliţi în North End, Boston au dus cu ei cultul Sfintei Agrippina. Din anul 1914 există o procesiune specială, cu o statuie a Sfintei Agrippina pe străzi, de ziua ei.

Statue of St. Agrippina in the North End of Boston

St. Agrippina Church in Mineo, Sicily

Monument of St. Agrippina in Mineo

St. Agrippina Feast in Boston

Icoane

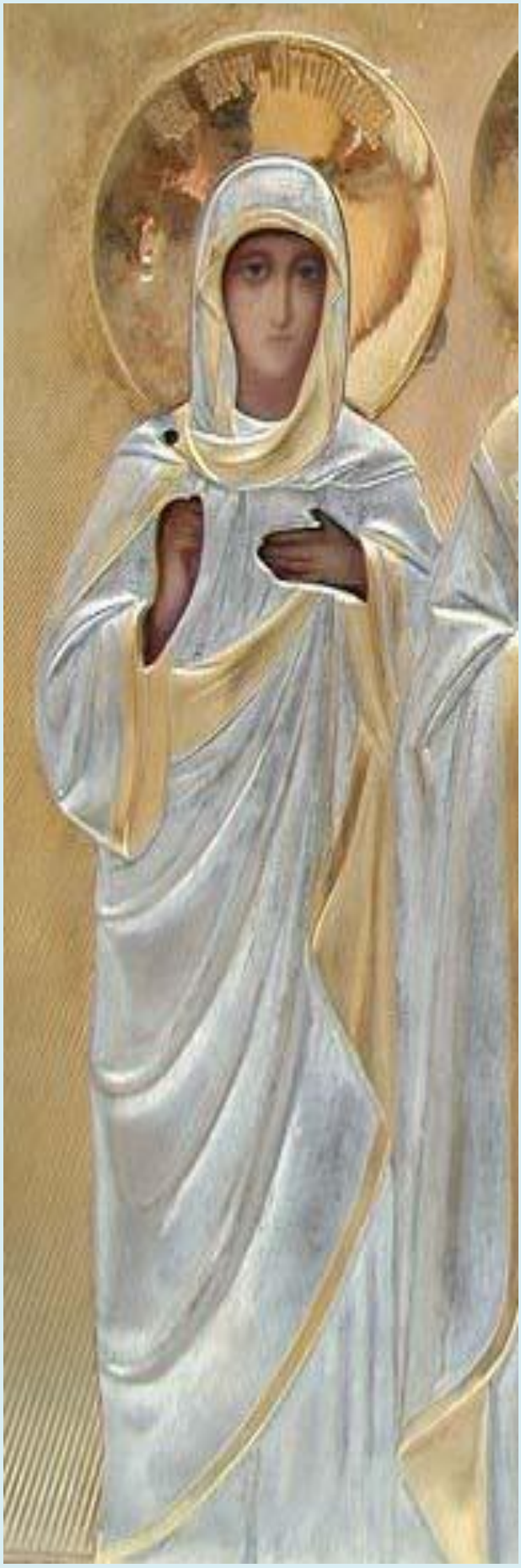

Sf. Mc.
Agripina

23 iunie

Sf. Mc. AGRIPINA
Sf. Mc. GAIE
Sf. Mc. ARISTOCLE
23 iunie

Η ΑΓΙΑ ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ
ΑΓΙΟΣ
ΑΓΙΟ
ΑΡΙΣΤΟΚΛ
ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ ΜΑΡΤ. ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ ΜΑΡΤ. ΚΑΙ ΓΑΪΟΣ ΜΑΡΤ. 23 ΙΟΥΝΙΟ

Sfânta muceniţă Agripina - Icoană sec. XX, Mănăstirea Panahrantou, Megara (Grecia)

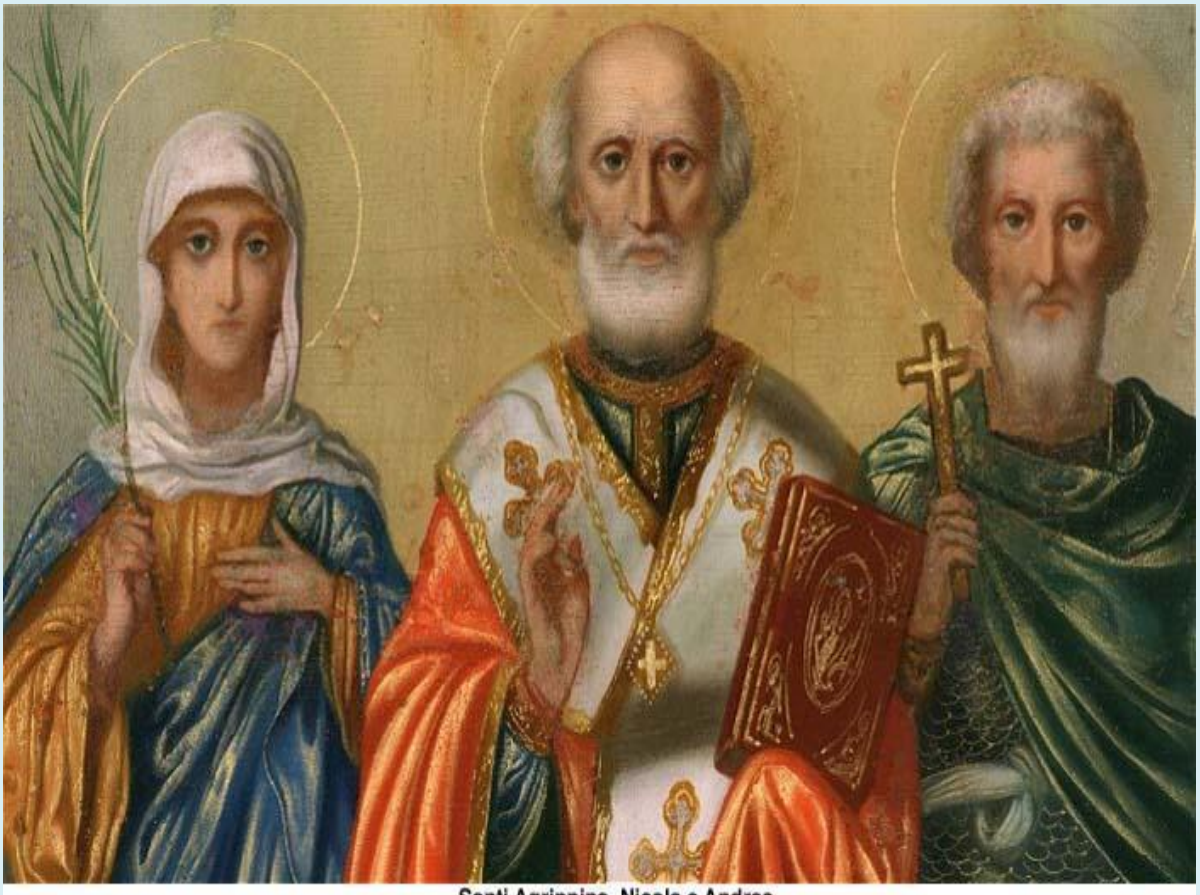

Santi Agrippina, Nicola e Andrea

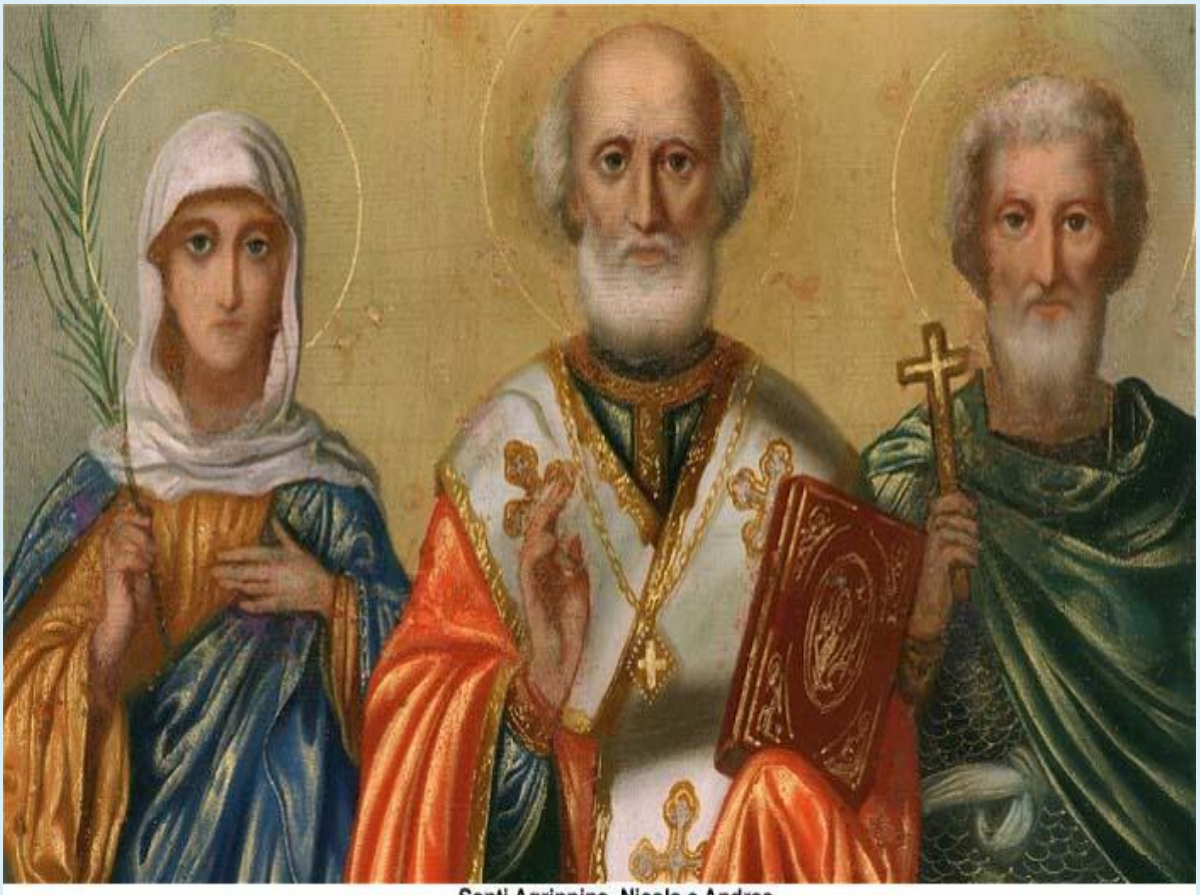

Santi Agrippina, Nicola e Andrea

Santi Agrippina, Nicola e Andrea

Santi Michele e Agrippina

S. AGRIPPINA V.M.

dmitrovicona.ru

DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc.
Agripina

SF. MC.
AGRIPINA

SF. MC.
AGRIPINA

Troparul Sfintei Mucenițe Agripina

23 Iunie - Glasul 4

Mieluşeaua Ta, Iisuse, Agripina, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primește-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Sfintei Mucenițe Agripina

23 Iunie - Glasul 4

Mieluşeaua Ta, Iisuse, Agripina, strigă cu glas mare: pe Tine, Mirele meu, te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; şi mor pentru tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primește-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Bucură-te, Sfântă muceniţă Agripina, mireasă a Domnului!